

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2019. gada 5. aprīlī
(OR. en)

2017/0294 (COD)

PE-CONS 58/19

ENER 89
COEST 51
CODEC 495

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko groza
Direktīvu 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes
iekšējo tirgu

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2019/...**

(... gada ...),

**ar ko groza Direktīvu 2009/73/EK
par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 194. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV C 262, 25.7.2018., 64. lpp.

² OV C 361, 5.10.2018., 72. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2019. gada 4. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) Dabaszgāzes iekšējais tirgus, ko Savienībā pakāpeniski ģievieš kopš 1999. gada, tiek veidots, lai visiem tiešajiem lietotājiem Savienībā dotu reālas izvēles iespējas neatkarīgi no tā, vai tie ir iedzīvotāji vai uzņēmumi, radītu jaunas uzņēmējdarbības iespējas un godīgus konkurences apstākļus, panāktu konkurētspējīgas cenas, nodrošinātu iedarbīgus investīciju signālus un labāku pakalpojumu kvalitāti un veicinātu piegādes drošību un ilgtspēju.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/55/EK¹ un 2009/73/EK² ir devušas nozīmīgu ieguldījumu dabaszgāzes iekšējā tirgus izveidē.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/55/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszgāzes iekšējo tirgu (OV L 176, 15.7.2003., 57. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 94. lpp.).

- (3) Šīs direktīvas mērķis ir novērst šķēršļus dabasgāzes iekšējā tirgus izveides pabeigšanai, kurus rada tas, ka gāzes pārvades līnijām uz trešām valstīm un no tām netiek piemēroti Savienības tirgus noteikumi. Ar šo direktīvu ieviestie grozījumi ir paredzēti, lai nodrošinātu, ka noteikumi, kas piemērojami gāzes pārvades līnijām, kuras savieno divas vai vairākas dalībvalstis, Savienībā ir piemērojami arī gāzes pārvades līnijām uz trešām valstīm un no tām. Tādējādi tiks nodrošināta tiesiskā regulējuma konsekvence Savienībā, vienlaikus izvairoties no konkurences kropļojumiem Savienības iekšējā enerģijas tirgū un no negatīvas ietekmes uz piegādes drošumu. Tas uzlabos arī pārredzamību un tirgus dalībniekiem, jo īpaši gāzes infrastruktūras investoriem un sistēmas lietotājiem, sniegs juridisko noteiktību attiecībā uz piemērojamiem tiesisko regulējumu.
- (4) Lai ņemtu vērā to, ka pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā nav bijis konkrētu Savienības noteikumu, kas piemērojami gāzes pārvades līnijām uz trešām valstīm un no tām, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piešķirt atkāpes no dažiem Direktīvas 2009/73/EK noteikumiem attiecībā uz šādām gāzes pārvades līnijām, kas pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas ir pabeigtas. Attiecīgais nošķiršanas (kas nav īpašumtiesību nošķiršana) modeļu piemērošanas datums būtu jāpielāgo attiecībā uz gāzes pārvades līnijām uz trešām valstīm un no tām.

- (5) Cauruļvadi, kas trešās valsts naftas vai gāzes ražošanas projektu savieno ar pārstrādes uzņēmumu vai pēdējo piekrastes terminālu dalībvalsts teritorijā, būtu jāuzskata par sākumposma pārvades cauruļvadu tīkliem. Cauruļvadi, kas naftas vai gāzes ražošanas projektu dalībvalstī savieno ar pārstrādes uzņēmumu vai pēdējo piekrastes terminālu trešās valsts teritorijā, šajā direktīvā nebūtu jāuzskata par sākumposma pārvades cauruļvadu tīkliem, jo šādiem cauruļvadiem, visticamāk, nav ievērojamas ietekmes uz iekšējo enerģijas tirgu.
- (6) Pārvades sistēmu operatoriem vajadzētu būt iespējai brīvi slēgt tehniskus nolīgumus ar pārvades sistēmu operatoriem vai citām struktūrām trešās valstīs par jautājumiem, kas attiecas uz pārvades sistēmu darbību un starpsavienojumiem, ar noteikumu, ka šādu nolīgumu saturs ir saderīgs ar Savienības tiesību aktiem.
- (7) Tehniskiem nolīgumiem starp pārvades sistēmu operatoriem vai citām struktūrām par pārvades līniju darbību būtu jāpaliek spēkā ar noteikumu, ka tie atbilst Savienības tiesību aktiem un valsts regulatīvās iestādes attiecīgajiem lēmumiem.
- (8) Ja pastāv šādi tehniski nolīgumi, šajā direktīvā nav prasīts slēgt starptautisku nolīgumu starp dalībvalsti un trešo valsti vai nolīgumu starp Savienību un trešo valsti par attiecīgās gāzes pārvades līnijas darbību.

- (9) Direktīva 2009/73/EK joprojām ir piemērojama gāzes pārvades līnijām uz trešām valstīm un no tām tikai dalībvalstu teritorijā. Attiecībā uz atklātā jūrā izvietotām gāzes pārvades līnijām Direktīvai 2009/73/EK vajadzētu būt piemērojamai tās dalībvalsts teritoriālajā jūrā, kurā atrodas pirmais starpsavienojuma punkts ar dalībvalstu tīklu.
- (10) Vajadzētu būt iespējai esošos nolīgumus, kas noslēgti starp dalībvalsti un trešo valsti par pārvades līniju darbību, paturēt spēkā saskaņā ar šo direktīvu.
- (11) Attiecībā uz nolīgumiem vai daļām nolīgumos ar trešām valstīm, kuri var ietekmēt Savienības kopīgos noteikumus, būtu jāizveido saskaņota un pārredzama procedūra, saskaņā ar kuru dalībvalstij pēc tās lūguma atļautu grozīt, paplašināt, pielāgot, atjaunot vai slēgt nolīgumu ar trešo valsti par pārvades līnijas vai sākumposma pārvades cauruļvadu tīkla darbību starp dalībvalsti un trešo valsti. Procedūrai nevajadzētu kavēt šīs direktīvas īstenošanu un nevajadzētu skart Savienības un dalībvalstu kompetenču sadalījumu, un tā būtu jāpiemēro esošiem un jauniem nolīgumiem.
- (12) Ja ir skaidrs, ka nolīguma priekšmets ietilpst daļēji Savienības un daļēji dalībvalsts kompetencē, ir būtiski nodrošināt ciešu sadarbību starp minēto dalībvalsti un Savienības iestādēm.

- (13) Komisijas Regula (ES) 2015/703¹, Komisijas Regula (ES) 2017/459², Komisijas Lēmums 2012/490/ES³, kā arī Komisijas Regulas (ES) 2017/460⁴ III, V, VI un IX nodaļa un 28. pants attiecas uz ieejas punktiem no trešām valstīm un izejas punktiem uz tām, ja attiecīgā valsts regulatīvā iestāde ir pieņēmusi attiecīgus lēmumus, savukārt Komisijas Regula (ES) Nr. 312/2014⁵ attiecas vienīgi uz balansēšanas zonām Savienības robežās.
- (14) Lai pieņemtu lēmumus, ar ko dalībvalstij atļauj vai atsaka atļauju grozīt, paplašināt, pielāgot, atjaunot vai slēgt nolīgumu ar trešo valsti, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁶.

¹ Komisijas Regula (ES) 2015/703 (2015. gada 30. aprīlis), ar ko izveido tīkla kodeksu par sadarbības un datu apmaiņas noteikumiem (OV L 113, 1.5.2015., 13. lpp.).

² Komisijas Regula (ES) 2017/459 (2017. gada 16. marts), ar ko izveido gāzes pārvades sistēmu jaudas piešķiršanas mehānismu tīkla kodeksu un atceļ Regulu (ES) Nr. 984/2013 (OV L 72, 17.3.2017., 1. lpp.).

³ Komisijas Lēmums 2012/490/ES (2012. gada 24. augusts) par I pielikuma grozīšanu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 715/2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem (OV L 231, 28.8.2012., 16. lpp.).

⁴ Komisijas Regula (ES) 2017/460 (2017. gada 16. marts), ar ko izveido tīkla kodeksu par harmonizētām gāzes pārvades tarifu struktūrām (OV L 72, 17.3.2017., 29. lpp.).

⁵ Komisijas Regula (ES) Nr. 312/2014 (2014. gada 26. marts), ar ko izveido tīkla kodeksu gāzes balansēšanai pārvades tīklos (OV L 91, 27.3.2014., 15. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (15) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, panākt tiesiskā regulējuma konsekvenci Savienībā, vienlaikus izvairoties no konkurences kropļojumiem Savienības iekšējā enerģijas tirgū, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (16) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (17) Tāpēc Direktīva 2009/73/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

¹ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

1. pants
Grozījumi Direktīvā 2009/73/EK

Direktīvu 2009/73/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 17. punktu aizstāj ar šādu:

"17) "starpsavienojums" ir pārvades līnija, kas šķērso robežu starp dalībvalstīm, lai savienotu attiecīgo dalībvalstu valsts pārvades sistēmas, vai pārvades līnija starp dalībvalsti un trešo valsti līdz dalībvalstu teritorijai vai attiecīgās dalībvalsts teritoriālajai jūrai";

2) direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) panta 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"8. Ja 2009. gada 3. septembrī pārvades sistēma piederēja vertikāli integrētam uzņēmumam, dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. punktu. Attiecībā uz pārvades sistēmas, kura savieno dalībvalsti ar trešo valsti, daļu starp minētās dalībvalsts robežu un pirmo savienojuma punktu ar minētās dalībvalsts tīklu – ja ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena] pārvades sistēma pieder vertikāli integrētam uzņēmumam, dalībvalsts var pieņemt lēmumu nepiemērot 1. punktu.";

b) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

"9. Ja 2009. gada 3. septembrī pārvades sistēma piederēja vertikāli integrētam uzņēmumam un ir ieviesti pasākumi, kas garantē lielāku pārvades sistēmas operatora neatkarību nekā IV nodaļas noteikumi, dalībvalsts var pieņemt lēmumu nepiemērot šā panta šā panta 1. punktu.

Attiecībā uz pārvades sistēmas, kas savieno dalībvalsti ar trešo valsti, daļu starp minētās dalībvalsts robežu un pirmo savienojuma punktu ar minētās dalībvalsts tīklu, ja ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena] pārvades sistēma pieder vertikāli integrētam uzņēmumam un ir ieviesti pasākumi, kas garantē lielāku pārvades sistēmas operatora neatkarību nekā IV nodaļas noteikumi, dalībvalsts var pieņemt lēmumu nepiemērot šā panta šā panta 1. punktu.";

3) direktīvas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ja 2009. gada 3. septembrī pārvades sistēma piederēja vertikāli integrētam uzņēmumam, dalībvalsts var pieņemt lēmumu nepieņemot 9. panta 1. punktu un pēc pārvades sistēmas īpašnieka priekšlikuma norīkot neatkarīgu sistēmas operatoru.

Attiecībā uz pārvades sistēmas, kas savieno dalībvalsti ar trešo valsti, daļu starp minētās dalībvalsts robežu un pirmo savienojuma punktu ar minētās dalībvalsts tīklu, ja pārvades sistēma ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās diena] pieder vertikāli integrētam uzņēmumam, minētā dalībvalsts var pieņemt lēmumu nepieņemot 9. panta 1. punktu un pēc pārvades sistēmas īpašnieka priekšlikuma norīkot neatkarīgu sistēmas operatoru.

Neatkarīga sistēmas operatora norīkošanu apstiprina Komisija.";

4) direktīvas 34. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Pārrobežu domstarpību gadījumā piemēro tās dalībvalsts domstarpību izšķiršanas sistēmu, kuras jurisdikcijā ir sākumposma pārvades cauruļvadu tīkls, kam ir atteikta piekļuve. Ja pārrobežu domstarpībās attiecīgais tīkls ir vairāk nekā vienas dalībvalsts kompetencē, attiecīgās dalībvalstis savstarpēji apspriežas, lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekvētu piemērošanu. Ja sākumposma pārvades cauruļvadu tīkls sākas trešā valstī un savienojas ar vismaz vienu dalībvalsti, attiecīgās dalībvalstis apspriežas cita ar citu un dalībvalsts, kurā atrodas pirmais ieejas punkts dalībvalstu tīklā, apspriežas ar attiecīgo trešo valsti, kurā sākas attiecīgais sākumposma pārvades cauruļvadu tīkls, lai attiecībā uz attiecīgo tīklu nodrošinātu, ka šīs direktīvas noteikumi tiek konsekventi piemēroti dalībvalstu teritorijā.";

5) direktīvas 36. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) izņēmuma piešķiršana nedrīkst kaitēt konkurencei attiecīgajos tirgos, kurus varētu ietekmēt minētie ieguldījumi, dabasgāzes iekšējā tirgus efektīvai funkcionēšanai, attiecīgo regulēto sistēmu efektīvai funkcionēšanai vai dabasgāzes piegādes drošumam Savienībā.";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. VIII nodaļā minētā regulatīvā iestāde katrā konkrētā gadījumā var pieņemt lēmumu par 1. un 2. punktā minētā atbrīvojuma piešķiršanu.

Pirms lēmuma par atbrīvojumu pieņemšanas valsts regulatīvā iestāde vai attiecīgā gadījumā cita attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde apspriežas ar:

- a) to dalībvalstu valsts regulatīvajām iestādēm, kuru tirgus varētu ietekmēt jaunā infrastruktūra; un
- b) to trešo valstu attiecīgajām iestādēm, kur attiecīgā infrastruktūra ir savienota ar Savienības tīklu dalībvalsts jurisdikcijā un sākas vai beidzas vienā vai vairākās trešās valstīs.

Ja trešās valsts iestādes, ar kurām paredzēts apsprieties, saprātīgā termiņā vai noteiktā termiņā, kas nepārsniedz trīs mēnešus, neatbild uz apspriešanās pieprasījumu, attiecīgā valsts regulatīvā iestāde var pieņemt nepieciešamo lēmumu.";

c) panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ja visas attiecīgās regulatīvās iestādes sešu mēnešu laikā pēc tam, kad pēdējā regulatīvā iestāde saņēmusi atbrīvojuma lūgumu, vienojušās par to, tās par šo lēmumu informē Aģentūru. Ja attiecīgā infrastruktūra ir pārvades līnija starp dalībvalsti un trešo valsti, pirms lēmuma par atbrīvojumu pieņemšanas valsts regulatīvā iestāde vai attiecīgā gadījumā cita kompetentā iestāde dalībvalstī, kurā atrodas pirmais starpsavienojuma punkts ar dalībvalstu tīklu, var apspriesties ar minētās trešās valsts attiecīgo iestādi, lai attiecībā uz attiecīgo infrastruktūru nodrošinātu, ka šī direktīva tiek konsekventi piemērota minētās dalībvalsts teritorijā un attiecīgā gadījumā minētās dalībvalsts teritoriālajā jūrā. Ja trešās valsts iestāde, ar kuru paredzēts apspriesties, saprātīgā termiņā vai noteiktā termiņā, kas nepārsniedz trīs mēnešus, neatbild uz apspriešanās pieprasījumu, attiecīgā valsts regulatīvā iestāde var pieņemt nepieciešamo lēmumu.";

6) direktīvas 41. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) saistībā ar pārrobežu jautājumiem sadarboties ar attiecīgo dalībvalstu regulatīvo iestādi vai iestādēm un Aģentūru. Attiecībā uz infrastruktūru uz trešo valsti un no tās regulatīvā iestāde dalībvalstī, kurā atrodas pirmais starpsavienojuma punkts ar dalībvalstu tīklu, var sadarboties ar attiecīgajām trešās valsts iestādēm pēc apspriešanās ar citu attiecīgo dalībvalstu regulatīvajām iestādēm, lai attiecībā uz šo infrastruktūru nodrošinātu, ka šīs direktīvas noteikumi tiek konsekventi piemēroti dalībvalstu teritorijā;"

7) direktīvas 42. pantam pievieno šādu punktu:

"6. Regulatīvās iestādes vai attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes var apspriesties un sadarboties ar attiecīgajām trešo valstu iestādēm saistībā ar gāzes infrastruktūras uz trešām valstīm un no tām darbību, lai attiecībā uz konkrēto infrastruktūru nodrošinātu, ka šī direktīva tiek konsekventi piemērota dalībvalsts teritorijā un teritoriālajā jūrā.";

8) direktīvā iekļauj šādu pantu:

"48.a pants

Tehniski nolīgumi par pārvades līniju darbību

Šī direktīva neietekmē pārvades sistēmu operatoru vai citu ekonomikas dalībnieku brīvību saglabāt spēkā vai slēgt tehniskus nolīgumus par jautājumiem, kas attiecas uz pārvades līniju darbību starp dalībvalsti un trešo valsti, ciktāl minētie nolīgumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem un attiecīgo dalībvalstu valsts regulatīvo iestāžu attiecīgiem lēmumiem. Par šādiem nolīgumiem paziņo attiecīgo dalībvalstu regulatīvajām iestādēm.";

9) direktīvā iekļauj šādus pantus:

"49.a pants

Atkāpes attiecībā uz pārvades līnijām uz trešām valstīm un no tām

1. Attiecībā uz gāzes pārvades līnijām starp dalībvalsti un trešo valsti, kas pabeigtas pirms ... [šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās datums], dalībvalsts, kurā atrodas šādas pārvades līnijas pirmais savienojuma punkts ar dalībvalsts tīklu, var nolemt atkāpties no 9., 10., 11. un 32. panta un 41. panta 6., 8. un 10. punkta attiecībā uz šādas gāzes pārvades līnijas posmiem, kas atrodas tās teritorijā un teritoriālajā jūrā, objektīvu iemeslu dēļ, piemēram, tādēļ, lai varētu atgūt veiktās investīcijas, vai ar piegādes drošumu saistītu iemeslu dēļ, ar noteikumu, ka attiecīgā atkāpe negatīvi neietekmē konkurenci vai dabasgāzes iekšējā tirgus efektīvu darbību, vai piegādes drošumu Savienībā.

Atkāpes laiks ir ierobežots līdz 20 gadiem, tā balstās uz objektīvu pamatojumu, to var atjaunot, ja tas ir pamatoti, un uz to var attiecināt nosacījumus, kas palīdz izpildīt iepriekš minētos nosacījumus.

Šādas atkāpes nepiemēro pārvades līnijām starp dalībvalsti un trešo valsti, kurai ir izvirzīta prasība transponēt šo direktīvu un kura efektīvi to ir īstenojusi saskaņā ar nolīgumu, kas noslēgts ar Savienību.

2. Ja attiecīgā pārvades līnija atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā, dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas pirmais savienojuma punkts ar dalībvalstu tīklu, pēc apspriešanās ar visām attiecīgajām dalībvalstīm lemj par to, vai piešķirt atkāpi attiecībā uz minēto gāzes pārvades līniju.

Pēc attiecīgo dalībvalstu lūguma Komisija var nolemt būt par novērotāju apspriedēs starp to dalībvalsti, kuras teritorijā atrodas pirmais savienojuma punkts, un trešo valsti saistībā ar šīs direktīvas konsekventu piemērošanu tās dalībvalsts teritorijā un teritoriālajā jūrā, kurā atrodas pirmais starpsavienojuma punkts, tostarp atkāpju piešķiršanā šādām pārvades līnijām.

3. Lēmumus saskaņā ar 1. un 2. punktu pieņem līdz ... [viens gads pēc šīs grozošās direktīvas stāšanās spēkā]. Dalībvalstis par šādiem lēmumiem paziņo Eiropas Komisijai un tos publicē.

1. Neskarot citus pienākumus, kas noteikti ar Savienības tiesību aktiem, un Savienības un tās dalībvalstu kompetenču sadalījumu, esošie nolīgumi starp dalībvalsti un trešo valsti par pārvades līnijas vai sākumposma pārvades cauruļvadu tīkla darbību var palikt spēkā, līdz starp Savienību un to pašu trešo valsti stājas spēkā vēlāks nolīgums vai tiek piemērota šā panta 2.–15. punktā paredzētā procedūra.
2. Neskarot Savienības un tās dalībvalstu kompetenču sadalījumu, ja dalībvalsts plāno sākt sarunas ar trešo valsti, lai grozītu, paplašinātu, pielāgotu, atjaunotu vai slēgtu nolīgumu par pārvades līnijas darbību ar trešo valsti attiecībā uz jautājumiem, kas pilnīgi vai daļēji ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, tā par savu nodomu rakstiski paziņo Komisijai.

Šādā paziņojumā ietver attiecīgo dokumentāciju un norāda noteikumus, kuri tiks aplūkoti sarunās vai tiks pārskatīti, sarunu mērķus un jebkādu citu attiecīgu informāciju, un to nosūta Komisijai vismaz piecus mēnešus pirms plānotā sarunu sākuma.

3. Papildus paziņošanai, ko veic, ievērojot 2. punktu, Komisija atļauj attiecīgajai dalībvalstij sākt oficiālas sarunas ar trešo valsti attiecībā uz to daļu, kas var ietekmēt Savienības kopīgos noteikumus, izņemot, ja tā uzskata, ka šādu sarunu sākšana:
- a) būtu pretrunā Savienības tiesību aktiem, neņemot vērā nesaderības, kuras izriet no Savienības un dalībvalstu savstarpējā kompetenču sadalījuma;
 - b) kaitētu iekšējā dabasgāzes tirgus darbībai, konkurencei vai piegādes drošumam dalībvalstī vai Savienībā;
 - c) apdraudētu mērķus, kas izvirzīti Savienības un trešās valsts notiekošām sarunām par starpvaldību nolīgumiem;
 - d) būtu diskriminējoša.
4. Veicot novērtējumu saskaņā ar 3. punktu, Komisija ņem vērā to, vai paredzētais nolīgums attiecas uz pārvades līniju vai sākumposma pārvades cauruļvadu, kas veicina dabasgāzes piegāžu un piegādātāju dažādošanu, izmantojot jaunus dabasgāzes avotus.

5. Komisija 90 dienu laikā pēc 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas pieņem lēmumu, ar ko dalībvalstij atļauj vai atsaka atļauju sākt sarunas, lai grozītu, paplašinātu, pielāgotu, atjaunotu vai slēgtu nolīgumu ar trešo valsti. Ja lēmuma pieņemšanai ir vajadzīga papildu informācija, 90 dienu laikposmu skaita no dienas, kad saņemta šāda papildu informācija.
6. Ja Komisija pieņem lēmumu, ar ko dalībvalstij atsaka atļauju sākt sarunas, lai grozītu, paplašinātu, pielāgotu, atjaunotu vai slēgtu nolīgumu ar trešo valsti, tā informē attiecīgo dalībvalsti par to un norāda iemeslus.
7. Lēmumus, ar ko dalībvalstij atļauj vai atsaka atļauju sākt sarunas, lai grozītu, paplašinātu, pielāgotu, atjaunotu vai slēgtu nolīgumu ar trešo valsti, pieņem ar īstenošanas aktiem saskaņā ar procedūru, kas minēta 51. panta 2. punktā.
8. Komisija var sniegt norādījumus un var lūgt paredzētajā nolīgumā iekļaut konkrētus noteikumus, lai nodrošinātu saderību ar Savienības tiesību aktiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2017/684 *.

9. Komisija tiek regulāri informēta par nolīguma grozīšanas, paplašināšanas, pielāgošanas, atjaunošanas vai slēgšanas sarunu virzību un rezultātiem visās šādu sarunu dažādajās stadijās, un tā var lūgt iespēju piedalīties šādās sarunās starp dalībvalsti un trešo valsti saskaņā ar Lēmumu (ES) 2017/684.
10. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot 5. punktu.
11. Pirms tiek parakstīts nolīgums ar trešo valsti, attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai sarunu iznākumu un nosūta Komisijai nolīguma tekstu, par ko sarunās panākta vienošanās.
12. Saņemot paziņojumu, ievērojot 11. punktu, Komisija izvērtē nolīgumu, par ko sarunās panākta vienošanās, ievērojot 3. punktu. Ja Komisija konstatē, ka sarunu rezultātā panāktais nolīgums atbilst 3. punkta prasībām, tā atļauj dalībvalstij parakstīt un noslēgt nolīgumu.

13. Komisija 90 dienu laikā pēc 11. punktā minētā paziņojuma saņemšanas pieņem lēmumu, ar ko dalībvalstij atļauj vai atsaka atļauju parakstīt un noslēgt nolīgumu ar trešo valsti. Ja lēmuma pieņemšanai ir vajadzīga papildu informācija, 90 dienu laikposmu skaita no dienas, kad saņemta šāda papildu informācija.
14. Ja Komisija saskaņā ar 13. punktu pieņem lēmumu, ar ko dalībvalstij atļauj parakstīt un noslēgt nolīgumu ar trešo valsti, attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par nolīguma noslēgšanu un stāšanos spēkā, kā arī par visām turpmākām izmaiņām minētā nolīguma statusā.
15. Ja Komisija saskaņā ar 13. punktu pieņem lēmumu, ar ko dalībvalstij atsaka atļauju parakstīt un noslēgt nolīgumu ar trešo valsti, tā informē attiecīgo dalībvalsti par to un norāda iemeslus.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/684 (2017. gada 5. aprīlis), ar ko izveido informācijas apmaiņas mehānismu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem un nesaistošiem aktiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 994/2012/ES (OV L 99, 12.4.2017., 1. lpp.)."

2. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz ... [deviņi mēneši pēc šīs grozošās direktīvas stāšanās spēkā dienas], neskarot jebkādas atkāpes saskaņā ar Direktīvas 2009/73/EK 49.a pantu. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstīs, kurām ir tikai sauszemes robežas un kurām nav ģeogrāfisko robežu ar trešām valstīm un pārvades līniju ar trešām valstīm, nav jāstājas spēkā pasākumiem, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, Kiprā un Maltā – šo valstu ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ – nav jāstājas spēkā pasākumiem, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, tik ilgi, kamēr šajās valstīs nav infrastruktūru, kas tās savieno ar trešām valstīm, tostarp sākumposma pārvades cauruļvadu tīkliem.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
